కపాలం పగిలిన కలప వ్యాపారి

సికిందర్

ఇన్‌స్పెక్టర్ బాలకృష్ణన్, ఫోన్‌లో ఆత్రుతగా పలికాడు అవతలినుంచి, "మిస్టర్ లాల్, అర్జంటుగా వచ్చేయాలి."

లాల్ లెక్కబెడుతున్న క్యాలెండర్‌లో తేదీల్ని వదిలేసి, "ఏం జరిగింది, కృష్ణన్?" అనడిగాడు పరాకుగా.

లాల్ వదిలేసిన క్యాలెండర్ పైన జాన్ దృష్టి పడింది, గోడమీద. లెక్కించసాగాడు.

"కపాలం పగిలింది, మిస్టర్ లాల్" అన్నాడు కృష్ణన్ అవతల్నుంచి.

లాల్ ముఖం చిట్లించాడు. "ఎవరిది?"

"ఓ కలప వ్యాపారిది."

"ఎక్కడ?"

"దిల్‌సుఖ్ నగర్‌లో—దక్కన్ టింబర్ డిపోలో దీని పార్ట్‌నర్ చలపతిరావుకు చెందిన కపాలం నిన్న రాత్రి ఎప్పుడో పగిలింది. తెల్లారి తెలిసింది. మీరు వున్న

పళంగా వచ్చేయాలి, మిస్టర్ లాల్."

"అయితే వచ్చేస్తున్నాం...." అన్నాడు లాల్ ఫోన్ పెట్టేస్తూ.

జాన్ లెక్కించడం పూర్తిచేసి, తిరిగాడు లాల్ వైపు. "ఇంకా తొమ్మిది రోజులే వుంది, పార్టనర్. వచ్చే మూడో తేదీకల్లా ఆ వజ్రం యెక్కడుందో వెతికి అందివ్వకపోతే, పెద్ద గొడవ జరిగిపోతుంది ఆఫీసులో. సేఠ్ దోతేరామ్ భార్య తాను మంచివాన్ని కానని ముందే చెప్పి వుంచింది."

"మనం ముందే ఫీజు తీసుకోకవడం పొరపాటు" అన్నాడు లాల్ నిట్టూరుస్తూ, "వెల్, ఇప్పుడీ కృష్ణన్ కేసు ప్రెజెంటేషన్ విచిత్రంగా వుంది, జాన్."

"ఏమంటున్నాడు?"

"కపాలం పగిలిందన్నాడు, యెవరో కలప వ్యాపారి దట. ప్రాసకోసం ప్రయత్నించి వుంటాడు. తల పగిలింది నొచ్చుగా."

"తల అంటే ముక్కు- నోరు కూడా వస్తాయి."

"వెల్, కపాలం యెలా పగులుతుందంటావు పార్టనర్?"

"దూలం వూడి మీదపడి, గోడకూలి నెత్తిమీదపడి. లారీ కింద అడ్డంపడి. అవసరం ఏర్పడి యెవరైనా ప్రయత్నిస్తే కూడా పగలవచ్చు .... అప్పుడు రాయీ రప్పలు, కడ్డీ కర్రలు లాంటివి సాధనాలవుతాయి."

లాల్ తల విదిలిస్తూ లేచాడు. "అవును, జాన్, కృష్ణన్ ఉన్నపళంగా వచ్చేయమన్నాడు. వెళ్ళిచూద్దాం, లెట్స్ గో!"

2

ఆ మానవాకారమనబడే మాంసపు ముద్ద, ఎండి గట్టి పడిన రక్తపు మడుగులో మునిగివుంది.

వయసు చెప్పక్కర్లేదు. శరీరం అతనిది స్థూలకాయం. ఆకస్మికంగా ఇలా మృత్యువాత పడకపోతే ఇంకో ఇరవై ఏళ్ళకు సరిపడా చేవ వుందతని శరీరంలో. కానీ అస్తిత్వానికెన్నో అడ్డంకులీ ప్రపంచంలో. ఇతనికీ అడ్డంకి ఎదురయిందో, లేక తనే అడ్డంకి అయ్యాడో గానీ, మొత్తంమీద అనవాలుపట్టకుండా మరణం పాలయ్యాడు.

ఒక చిన్న తుపాకీ తూటా అతని శిరస్సుని ఖండ ఖండాలుగా చెండాడి, కింద చెల్లాచెదురుగా విసిరేసింది.

చెక్కతో నిర్మించబడ్డ ఆ కలప వ్యాపారి కేబిన్‌లో స్థూలంగా కన్పించే దృశ్యం ఇది—

తలుపుకు సూటిగా, ఎనిమిదడుగుల దూరంలో, ప్లైవుడ్ బిగించిన గోడవారగా ఒక వాలుబల్ల, దాని వెనుక చెక్క కుర్చీ, ఆ కుర్చీకి కుడివైపున గోడకు సమాంతరంగా కింద పడివున్న శవం! దాని వంటిమీద పైజామా లాల్చీ, చలికి ఆకుపచ్చరంగు స్వెట్టర్, చేతులకి అదే రంగు ఉల్లెన్ గ్లవ్స్, కుర్చీ హేండిల్ మీద బూడిద రంగు మఫ్లర్; వాలుబల్ల ముందు కిందపడి వున్న ఒక కొయ్యరీపర్, దాని ప్రక్కనే రైఫిల్.

రైఫిల్ బ్యారెల్ డెస్కువైపుకు—బట్ సూటిగా తలుపువైపు.

కొయ్యరీపర్ రెండడుగుల పొడవు—అంగుళంన్నర మందంతో వుంది.

డెస్కుమీద ఏ వస్తువులూ లేవు-ఒక చిన్న కాగితం ముక్క తప్ప.

ఆ కాగితంమీద వంకరటింకర అక్షరాలు—

'భార్యను అదుపుచేయక పోయాను....ఎందుకీ జీవితము? అవమానంతో బ్రతుకుట కన్న చచ్చుట మేలు!'

డెస్కు డ్రాయర్స్ లాక్ చేసి వున్నాయి. తలుపు కిరువైపులా రెండు కిటికీలు తెరచి వున్నాయి. పైన రెండు ట్యూబులైట్లు వెలుగుతున్నాయి. ఫ్యాను ఆగి వుంది. తలుపు యెడమప్రక్క ఒక బెంచి వుంది. డెస్కు చెరోప్రక్క రెండు కుర్చీలున్నాయి. డెస్కు వెనుక కుర్చీ యెడమప్రక్కన షెల్ఫు వుంది. దానిమీద టెలి ఫోను, మరికొన్ని ఇతర వస్తువులున్నాయి.

"దట్స్ ది ట్రాజడీ!" అన్నాడు కృష్ణన్ డిటెక్టివ్ లకు చూపిస్తూ.

వాళ్ళు కన్నార్పకుండా నిశితంగా చూస్తున్నారు.

కేబిన్ బయట గుసగుసలు వినిపిస్తున్నాయి.

శవం తల ప్రేలి బోర్లా పడి వుంది. ఫోటో గ్రాఫర్ వివిధ కోణాల్లో స్నాప్స్ తీసుకున్నాడు. అప్పు డిద్దరు ఇన్ స్పెక్టర్స్ కొలతలు తీసుకోసాగారు. డాక్టరు శవాన్ని పరీక్షించసాగాడు.

డిటెక్టివ్ లు మౌనంగా గమనిస్తున్నారు.

కొలతలు తీసుకోవడం పూర్తయ్యాక ఫింగర్ ప్రింట్సు మనిషి స్వామి రంగంలోకి దిగాడు.

అతను కింద కూర్చుని మొదట రైఫిల్ ని మాట్లు కున్నాడు గ్లవ్స్ తొడిగిన చేతులతో. ముందు రైఫిల్ మజిల్ ని పరిశీలించడం ప్రారంభించాడు.

అది 12 బోర్ సింగిల్ బ్యారెల్ గన్. ఆరున్నర పౌన్ల బరువుంటుంది. స్వామి మజిల్ పైన ఆటోమైజర్ తో

యూనివర్సల్ గ్రే పౌడర్ స్ప్రే చేశాడు. తర్వాత కెమెల్ బ్రష్‌తో సున్నితంగా అద్దుతూ చూడసాగాడు, భూతద్దం పట్టుకుని. అసంతృప్తిగా ముఖం చిట్లించి, ఆ తర్వాత ఇరవై యెనిమిది అంగుళాల బ్యారెల్ పొడుగూతా పౌడర్ స్ప్రే చేసి చూశాడు. మళ్ళీ అలాగే ముఖం చిట్లిస్తూ లాక్, స్టాక్, మొత్తం రైఫిల్‌నీ స్ప్రే చేసి చూశాడు. మళ్ళీ అదే ముఖంతో మాగజైన్ విప్పి అందులోంచి ఖాళీ తోటా తీశాడు. దాని పరిశీలన కూడా అతన్ని తీవ్రంగా అసంతృప్తి పర్చింది.

డిటెక్టివ్‌లు అతన్నే గమనిస్తూంటే డాక్టర్ లేచి వచ్చాడు శవం దగ్గర్నుంచి.

"మిస్టర్ లాల్ —" చెప్పాడతను, "పన్నెండూ మూడు గంటల మధ్య ఫిక్స్ చేయవచ్చు, రాత్రి. ఇంకా ఖచ్చితంగా యే నిమిషాని కన్నది యిప్పుడే చెప్పలేను. రిగర్ మార్టిస్ సెట్ అయి అప్పుడే రిలాక్స్ అయింది. చావు తర్వాత సుమారు ముప్పావు గంట నుంచీ శవం చల్లబడడం ప్రారంభించటమన్నది మామూలు మనుషులకి వర్తించినా - నూలకాయుల విషయంలో అలా అనుకోలేము. వీళ్ళ శరీరంలో క్రొవ్వు బ్యాడ్ కండక్టర్ మిస్టర్ లాల్. రేడియేషన్‌ని మందగింపజేస్తుంది. పైగా ఈ శవం రాత్రంతా చలిలో పడి వుంది. చల్లదనానికి బాగా ఎక్స్‌పోజ్ అయింది. రిగర్ మార్టిన్ అప్పుడే అదృశ్యమయింది. అఫ్‌కోర్స్, తుపాకీ కాల్పుల్లో అది త్వరగా ప్రారంభమై త్వరగా వదులుతుందనుకోండి.... కానీ ఈ పరిసరాల ప్రభావం కూడా చాలా వుంటుంది. ఈ చుట్టుపక్కల కలపదుంగలూ, కార్ఖానా పాట్లూ చలిని ఇంకా పెంచుతాయి...."

లాల్ తలూపాడు.

స్వామి లేచి వచ్చాడు, శవం జేబులు వెతుకుతున్న కృష్ణన్ దగ్గరికి. "గన్ క్లీన్‌గా వుంది ఇన్‌స్పెక్టర్. ఒక్క ప్రింట్ కూడా లేదు" అన్నాడతను.

"అది శవం చేతులు చూసే గ్రహించానులే...." నవ్వాడు కృష్ణన్.

"పార్ట్‌నర్, శవం కుర్చీలోంచి దొర్లింది గానీ, కుర్చీ అలాగే వుంది" అన్నాడు జాన్ చూపిస్తూ.

లాల్ చూసి శవం వైపు తిరిగాడు: "అవును, అతను కాల్చుకున్నప్పుడు కుర్చీలోనే వుండాలి. రైఫిల్ పొజిషన్, ఈ రీపర్ ప్రెజెన్స్ చెపుతున్నాయి."

జాన్ కదిలి డెస్కు వెనక్కు వెళ్ళాడు. అక్కడ గోడకు బిగించి వున్న ప్లయివుడ్ షీట్స్‌ని పరిశీలిస్తూ చటుక్కున లాల్‌ని పిలిచాడు—

"పార్ట్‌నర్, కమాన్, మరో క్లూ!"

లాల్ వెంటనే వెళ్ళి జాన్ చూపిస్తున్న వైపు చూశాడు. అవి 3 *m.m.* షీట్లు. కుర్చీకి కుడి పక్కగా వాటి మీద రక్తపు మరక లున్నాయి. అవి అనేక పాయలుగా విడిపోయి కిందికి ధారలుగా పారిన చారలు కనిపిస్తున్నాయి. వాటికి కొంచెం పైన, ప్లయివుడ్ మీద సన్నని రంధ్రాలు అగుపిస్తున్నాయి.

"బుల్లెట్ రవ్వలు చేసి వుంటాయి" చెప్పాడు జాన్.

"అదే జరిగింది" అని ఫోటోగ్రాఫర్ని పిలిచాడు లాల్.

అతను వచ్చి అక్కడ ఫోటోలు తీశాడు.

తర్వాత లాల్ స్వామిని పిల్చాడు: "ఇక్కడ ప్రయ

త్నించు" అన్నాడు చూపిస్తూ.

అతను పూనుకోగానే లాల్ కదిలి డాక్టర్ దగ్గర కొచ్చాడు.

కృష్ణన్ తన సహచరులతో నోట్స్ వ్రాసుకుంటు న్నాడు.

బయట గుసగుసలు వినిపిస్తూనే వున్నాయి.

"డాక్టర్!" అన్నాడు లాల్ శవం వైపు చూస్తూ, "వెరీ సారోఫుల్ డెత్ కదూ? మీ కిది కాంప్లికేటెడ్ కేసు కావచ్చు."

"ఎందుకు కాంప్లికేటెడ్?" అడిగాడు డాక్టర్.

"శవం తల చూడండి ఎలా బరస్టయిందో. దాన్నుంచి మీరు రేంజాఫ్ ఫైర్, బుల్లెట్ ట్రాక్ కాదు కదా — పాయింటాఫ్ ఎంట్రీ కూడా తీయలేరు!"

3

సాక్షుల విచారణ ప్రారంభమయింది—

బయట గుసగుసలాడుకుంటూ వున్న వాళ్ళు నల్గురూ, ఒక ప్రక్కనుంచి స్ట్రెచర్ మీద శవం వెళ్ళిపోతూంటే విషాద వదనాలతో చూశారు. వాళ్ళలో యాభై ఏళ్ళు వున్న ఒకతను ముందు పలికాడు ప్రశ్నలకి:

"నేనే సార్, రిపోర్టు చేసింది మీకు. నా పేరు కామరాజు. ఎకౌంట్స్ గుమాస్తాగా ఎనిమిదేళ్ళగా వుంటున్నాను. నిన్నా, యివాళ కూడా సెలవు లివ్వడం వల్ల మా కార్పెంటర్స్ గానీ, మిల్లు వర్కర్స్ గానీ రాలేదు. నేను తొమ్మిదిన్నరకి ఉదయం మామూలుగా వచ్చి చూస్తే యిక్కడ యిలా కన్పించింది! గాభరాపడి వెంటనే మీకు ఫోన్ చేశాను సార్ బయట నుంచి.

నా కేమీ బోధపడడం లేదు. కొన్ని రోజులుగా

ఆయన కలతగా వుండడం చూస్తున్నాను....కానీ ఇలా చేస్తారని మాత్రం అనుకోలేదు! రాత్రి నేనిక్కడ ఆయనతో యెనిమిదిన్నర వరకూ వున్నాను. ఆ సమయంలో బాగానే కన్పించారు. ఇంట్లో భార్యా, పిల్లల్ని వూరికి పంపించారు పండక్కి. అందుకని నిన్న పండుగయినా ఆయన యిక్కడే వుండిపోయారు లెక్కలూ అవీ చూసుకుంటూ. నేను వెళ్ళిపోయాక యెప్పుడు చేసుకున్నారో ఈ పని—గోడకున్న తుపాకీ తీసుకుని.

సార్! ఆ తుపాకీ ఆయన కిలా ఉపయోగపడుతుందని కొంచెమయినా అనుమానం వస్తే దాన్నిక్కడ ఉండనిచ్చేవాడ్ని కాదు. అది ఆయనదే. తండ్రి నుంచి సంక్రమించింది....ఆయన అడవి కెళ్ళి జంతువుల్ని కొట్టేవారు. ఆయన పోయాక తెచ్చి యిక్కడ పెట్టారు అలంకార ప్రాయంగా. దాంతో నే యింత అఘాయిత్యం చేసుకుంటారని తెలిస్తే .... ఆ చీటీ కూడా వ్రాసి పెట్టడం నా కింకా ఆందోళనగా వుంది.”

“రాత్రిపూట యిక్కడ యెవరూ వుండరా?” అడిగాడు లాల్.

“రాజయ్య వుంటాడు. కానీ నిన్న పండగని రాలేదు.”

లాల్ మిగతా ముగ్గురి వైపు తిరిగాడు: “మీరు ఆయన పార్ట్‌నర్స్ అనుకుంటాను?”

ముగ్గురూ తలలూపారు విషాదంగా.

“దీని గురించి మీ రేం చెప్తారు?”

“మాకేం తెలియడం లేదు డిటెక్టివ్ సాబ్!” అన్నాడు బట్టతలతను. తన పేరు జానకిరాం అని చెప్పాడు.

లాల్ కోలమొహం అతన్ని చూశాడు: "మీ పేరు?"

"జంగారెడ్డి" అన్నాడతను చిన్నగా.

చిలకముక్కతను తన పేరు జగపతిరావు అని చెప్పాడు.

బట్టతల, కోలమొహం, చిలకముక్కు పార్టనర్స్ ముగ్గురూ అతివినయంగా అడిగినవాటికి చెప్పారు.

"లేను, బిజినెస్‌లో మాకేం గొడవల్లేవు, సార్."

"మేం నల్గురం అన్నదమ్ములవంటివారం."

"మాకెప్పుడూ అభిప్రాయ భేదాలు రాలేదు."

"మేనేజిమెంటు అంతా చలపతిరావు ఒక్కడిదే."

"కష్టనష్టాలకి పూర్తి బాధ్యత అతనిదే."

"అలాగని ఇంతవరకు ఏ అనర్థం వాటిల్లలేదు."

"చలపతి లాభాలు పెంచుతున్నాడు."

"చలపతిమీద మాకు పూర్తి విశ్వాసముంది."

"లేదు, మేం విడిపోయే ప్రసక్తి యెప్పుడూ లేదు."

"ఊహుఁ, అతని కుటుంబ విషయాలు మాకేం తెలియవు."

"రాత్రి మేమంతా మా ఇళ్ళ దగ్గరే వున్నాం."

"ఈ ఘటన మాకిప్పుడే తెలిసింది."

"వాడు లేని లోటు తీరేది కాదు!"

ముగ్గురూ కన్నీరు కార్చారు.

4

ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణన్, డాక్టర్ రఘునాథ్‌లతో డిటెక్టివ్‌లు సాయంత్రం అయిదు గంటలకి కూర్చుని కేసుని చర్చించసాగారు....

కృష్ణన్ తన రిపోర్టు విన్పించాడు. అందులో కొత్తగా

ఏమీ లేదు. కనుగొన్న గ్లాస్, ప్రశ్నించిన సాక్షుల కథనం, ఘటనా సంవర్ణన తప్ప.

ఘటనా సంవర్ణనలో పోస్టుమార్టమ్ వివరాలు కూడా మిళితం చేస్తూ, అది ఆత్మ హత్య కావచ్చని అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాడు.

డాక్టర్ దాన్ని సమర్థించాడు.

లాల్ అభ్యంతరం తెలిపాడు. "తీర్మానాలు అప్పుడే వద్దు. మీరు చావుని ఒంటి గంటన్నరకు ఫిక్స్ చేశారు, రాత్రి. అక్కడ స్వకీయ సంఘటనగా ఆధారాలున్నంత మాత్రాన అలా భావించకూడదు. ఆధారాలు సృష్టించ బడవచ్చు. ఓ కొయ్య రీపర్ నీ, ఉత్తరం ముక్కనీ ప్లాంట్ చేసే అది సులువుగా సూసైడ్ కేసై పోతుంది— అని ఆ సృష్టి కర్తలు భావించవచ్చు. కానీ ఆ సృష్టించే ప్రయత్నంలో వాళ్ళ వూహ కందని ఆధారాలు కొన్ని ఏర్పడవచ్చు. అవి మనం పసిగడితే వాళ్ళ సృష్టి ఏ తర్కానికీ నిలవదు."

"అత నెలా కాల్చుకున్నాడు? వినిపించండి."

"అత నప్పుడు కుర్చీలో కూర్చుని వున్నాడు మిస్టర్ లాల్. అప్పుడు రైఫిల్ బ్యారెల్ ని తనకేసి పట్టుకుని, మజిల్ ని నుదుటి కానించుకొని రెండో చేత్తో ట్రిగ్గర్ లాగేశాడంతే!" అన్నాడు డాక్టర్.

"అదెలా లాగాడు? చేయి ట్రిగ్గర్ గార్డు వరకూ అందిందా?"

"లేదు. ఆ రీపర్ సహాయంతో చేశాడు. రైఫిల్ ని ఒక చేతితో పట్టుకుని రెండో చేతిలోని రీపర్ తో ట్రిగ్గర్ ని వెనక్కి వత్తి పట్టాడు, అంతే!"

"అప్పుడు బ్రహ్మాండమయిన శక్తితో బుల్లెట్ అతని

బుర్రను బద్దలు కొట్టిందన్నమాట!"

"అంతే!"

"అందుకే బ్రెయిన్ చెల్లాచెదురయింది" అన్నాడు జాన్.

"ఆ వెంటనే రైఫిల్ వదిలేసి తల పట్టుకుని కుర్చీలోంచి పడిపోయాడన్నమాట!" లాల్ విస్మయంగా అన్నాడు.

"మిస్టేక్ మిస్టర్ లాల్!" అన్నాడు కృష్ణన్ మీసం దువ్వుతూ.

"చెప్పండి."

"తల పట్టుకోలేదు. అప్పుడు గ్లవ్స్‌కి రక్తం అంటేది!"

"ఓహ్! కానీ కుర్చీ కదలకుండా నే కింద పడిపోయాడు కదూ?"

"కుర్చీ ఎందుకు కదల్లేదో నాకు తెలియదు."

"మీకు మరొకటి కూడా తెలియదు."

"ఏమిటి?"

"డెస్క్ మీద రక్తం ఎందుకు లేద నేది?"

"అది నా కింకా స్ఫురించలేదు."

"కుర్చీ డెస్క్‌కి యెంత దూరంలో వుందో గమనించారా?"

"గమనించాను. అడుగు దూరంలో వుండొచ్చు. పూర్తిగా గోడ కానుకుని వుంది."

"వెల్, ఆ పొజిషన్‌లో, అంత దూరంలో కూర్చుని మీరు డెస్క్ మీద వర్క్ చేసుకోగలరా?"

"కుర్చీని దగ్గరకు లాక్కుంటాను."

"కానీ హతుడు నూలకాయుడు!" డాక్టర్

అన్నాడు.

"డెస్కు కింద కాళ్ళు పట్టేంత స్థలం వుంది" అన్నాడు లాల్. "అతను కుర్చీని దగ్గరికి జరుపుకోకుండా డెస్కు మీద వర్కు చేయలేదు. అతడా ఉత్తరం డెస్కు మీదే వ్రాశాడని నా నమ్మకం."

"డెస్కుమీదే కాల్చుకున్నాడు కూడా!" కృష్ణన్ అన్నాడు.

"ముందు దీనికి జవాబివ్వండి. అతను డెస్కు మీద ఉత్తరం వ్రాశాడంటే, కుర్చీని దగ్గరికి జరుపుకుని కూర్చున్నాడు అనేగా అర్థం?"

"అవును."

"కానీ యిప్పుడు కుర్చీ వెనక్కు జరిగి వుంది. అతను కింద పడిపోయి వున్నాడు. ఏమిటి యిప్పుడు దీని అర్థం?"

"అంటే....అంటే....అతను లేచాడంటారా?"

"అంతే!"

"నేను నమ్మను!"

"ఎందుకు నమ్మరు? తన్ను తాను కాల్చుకుంటే లేచే అవసరం లేదు. అలాగే కూర్చుని చనిపోవాలి. శరీరం బరువుకి కుర్చీ ఒరిగితే దానితోపాటు పడిపోవాలి. అలా జరిగిందా? అతడెందుకో హఠాత్తుగా లేచి—బుల్లెట్ తగిలే ముందు—కుర్చీని వెనక్కి తోసేసి పరుగెత్తాడు, కృష్ణన్."

"ఎందుకు? ఎందుకు పరుగెత్తాడు?"

"ముందు డాక్టరుగారు కొన్ని విషయాలు చెప్పాలి."

"ఏమిటి?" డాక్టర్ ప్రశ్న.

లాల్ అతన్నడిగాడు. "హతుడు రైఫిల్ మజిల్ని

నుదుటికి ఎత్తి పట్టుకొని, బట్ ని డెస్కు అంచున మోపి, ట్రిగ్గర్ లాగేసుకున్నాడన్నారు కదూ మీరు?"

"అవును."

"అంటే బుల్లెట్ కొంత కోణం చేస్తూ తగిలిందన్న మాట."

"అవును, తప్పకుండా కోణం చేస్తుంది. అది అంచనా కట్టాను. బల్ల వెడల్పు రెండున్నర, బల్లమీద నుంచి వాతుడి నుదుటికి ఎత్తు ఒకటిన్నర, రైఫిల్ మొత్తం పొడవు మూడడుగులు. ఈ లెక్కన అరవై డిగ్రీల యాంగిల్ వస్తుంది సుమారు...."

"ఇంకా ఎక్కువ రాదంటారా?"

"రాదు. బుల్లెట్ తగిలినప్పుడు అతని పొజిషన్ అది."

"అంటే అది కాంటాక్టు షాట్ అన్నమాట!"

"కావచ్చు...."

"కానీ కాదని మనకో ఆధారం వుంది, డాక్టర్. కుర్చీ ప్రక్కన ప్లయివుడ్ మీద రక్తపు మరకలూ, రంధ్రాలూ చూశారుగా? వెల్, ఆ రక్తం మరకలు అతను తల విదిల్చినప్పుడు ఏర్పడవచ్చుకోవచ్చు. అసహజం లేదు. కానీ ఆ రంధ్రాలు? అవెలా అయ్యాయి బోర్డు మీద? అది కాంటాక్టు షాట్ అయితే బుల్లెట్ రవ్వలు ప్రక్కలకి విరజిమ్మవు. కొంతదూరం-రేంజిలో వున్నప్పుడే అలా జరుగుతుంది. కాబట్టి అది కాంటాక్టు షాట్ అను కోవచ్చా ఇప్పుడు?"

డాక్టర్ ఇబ్బందిగా చూశాడు.

"రేంజి నిర్ణయించడం కష్టమే, మిస్టర్ లాల్. అది కాంటాక్టు షాట్ కావచ్చన్నానుగానీ కచ్చితంగా

అనలేదు. హంతుడు నే చెప్పిన విధానంలో గన్ ని ఉప యోగించి వుంటాడన్న వూహకే ఈ కాంటాక్టు షాట్ ఆధారమయింది.

వాస్తవానికి కాంటాక్టు షాట్ లో గన్ పౌడర్, గేసెస్, మెటాలిక్ పార్టికల్స్ అన్నీ బుల్లెట్ తో పాటే అది వెళ్ళిన ట్రాక్ లోనే గాయంలో కల్సిపోతాయి. గాయం అయినచోట బర్నింగ్ స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది. పాయింటాఫ్ ఎంట్రీ కూడా స్పష్టంగా వుంటుంది. గాయం లోపల, బుల్లెట్ ట్రాక్ వెంబడి కణాలు నారింజ రంగులోకి మారిపోతాయి, కార్బన్ మోనాక్సైడ్ వల్ల."

"నో, అది కాంటాక్టు షాట్ అయివుండదు. పైన చెప్పిన మార్పులేవీ జరుగలేదు. కొంత దూరంనుంచి షూట్ చేయబడింది. అందువల్లనే బుల్లెట్ రవ్వలు ప్రక్కలకు విరజిమ్మాయి. బోర్డులో రంధ్రాలను చేశాయి. ఆ దూరం ఎంత అన్నది ఈ సితిలో వున్న గాయాన్ని బట్టి సాధ్యంకాదు, మిస్టర్ లాల్. తల బ్రద్దలయింది"

"మరి?"

"వూహామాత్రంగా చెప్పగలను. అది కాంటాక్టు షాట్ కాకపోతే క్లోజ్ షాట్ కావచ్చు. రేంజి కొన్ని అంగుళాలే వుండవచ్చు. మరొకటి, మజిల్ ని పూర్తిగా తలకాన్చుకొని — అంటే కాంటాక్టు సితిలో రైఫిల్ ట్రిగ్గర్ లాగడానికి అతనికా రీపర్ అవసరంలేదు. ఆ మేరకు చెయ్యి అందుతుంది. మజిల్ నుంచి ట్రిగ్గర్ గార్డు వరకు ఇరవైయెనిమిది అంగుళాలే. కాబట్టి ఇలా అతను రైఫిల్ ని ట్రిగ్గర్ చేతికందినంత దూరంలో వుంచి పట్టు కున్నాడనుకోవచ్చు. అందుకే రీపర్ అవసరమైంది.

షాట్ తినగానే సహజంగానే ఆ రీపర్‌నీ, రైఫిల్‌నీ వెనక్కి నెట్టేశాడు. అవి కింద పడిపోయాయి....”

“కానీ డాక్టర్, అది క్లోజ్ రేంజి కూడా కాక పోవచ్చునుకుంటాను” అన్నాడు లాల్.

“ఓహ్, మరి? మీ రేమనుకుంటున్నారు?”

“అది క్లోజ్ రేంజి అనుకున్నప్పటికీ ప్రశ్న వుండనే వుంది-డెస్కుమీద, ఆ ఉత్తరంమీద, అతని బట్టలమీద, డెస్కుకింద, రక్తం మరకలు యెందుకు కాలేదు? రక్త మంతా అతను పడ్డచోటే ఎందుకుంది?”

“పడ్డచోటే దెబ్బతిన్నచోటు కాబట్టి!” జాన్ చెప్పాడు.

“వాట్ నాన్సెన్స్! ఇంత నాన్సెన్స్ నేనెప్పుడూ వినలేదు!” కృష్ణన్ రెచ్చిపోయాడు.

“మరి ఈ నాన్సెన్స్ నెలా సమర్థిస్తారు?” జాన్ విరుచుకుపడ్డాడు, “తండ్రి కాలంనాటి తుపాకీ తుప్పుపట్టి గోడకి వేలాడుతుంటే, తీసి అప్పటికప్పుడు తూటానింపి కాల్చుకున్నాడా? యెక్కడిదా తూటా? రైఫిల్ శుభ్రంగా తుడిచి వుంది. ఎప్పుడు క్లీన్ చేశాడు దాన్ని? ఆ సరంజామా ఏది? అతను క్లీన్ చేసినట్టు ఆధారా లున్నాయా? అత నెప్పుడు చావాలనుకుని ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేసుకున్నాడు? ఎక్కవుంట్స్ గుమాస్తా చూసినప్పుడు అతను మంచి కండిషనులో వున్నాడు. ఆ తర్వాత కొద్ది సేపటికే చచ్చిపోవాలని నిర్ణయించుకుని రైఫిల్‌ని సిద్ధం చేసుకున్నాడా? రాత్రికి రాత్రి తూటా సంపా యించాడా? ఓహ్, వాట్ షీర్ నాన్సెన్స్!”

కృష్ణన్ కిటికీకేసి చూశాడు.

అతను తీవ్రంగా యోచిస్తున్నట్లు కనిపించాడు.

"అందుకే అతను కుర్చీలోంచి లేచి పరుగెత్తాడన్నాను" అన్నాడు లాల్.

"ఇప్పుడు సిట్యుయేషన్ని చూద్దాం: కొన్ని అంగుళాలుంటుందన్న డాక్టర్ గారి రేంజి ఇప్పుడు కొన్ని అడుగులుండవచ్చన్న డిటెక్టివ్ లాల్ రేంజిగా మార్పు చెందింది. అది కచ్చితంగా కొన్ని అడుగుల దూరం నుంచి షూట్ చేయబడింది. అది జరుగుతున్నప్పుడు అతను యాక్షన్లో వున్నాడు. అంటే లేచి పరుగుతున్నాడు. అందుకే డెస్కుమీద గానీ, కుర్చీమీద గానీ, అతని బట్టలమీద గానీ రక్తంలేదు. బుల్లెట్ తగలగానే కింద పడిపోయాడు.

ఇక బుల్లెట్ కోణాన్ని డాక్టరుగారు అరవై డిగ్రీలుగా చెప్పారు. ఆయన చెప్పిన పద్ధతిలో ఆ ఘటన జరుగలేదని ఇప్పుడనిపిస్తోంది గాబట్టి, ఆ యాంగిల్ కూడా అనుమానాస్పదమే అవుతుంది.

"ఎందుకంటే—అది రైఫిల్ పొజిషన్ని కిందినుంచి పైకి వాలుగా సూచిస్తుంది. అది నిజమైతే అప్పుడా బోర్డుమీద రంధ్రాలు అతని తలమీదుగా పైన ఏర్పడేవి. కానీ అవి నడుము ఎత్తులో కిందికే వున్నాయి.

కాబట్టి రైఫిల్ పొజిషన్ కిందినుంచి పైకి కాదు. పైనుంచి కిందికి వాలుగా వుందని దీన్నిబట్టి తెలుసుకోవచ్చు. అందువల్ల బుల్లెట్ యాంగిలు పెరుగుతుంది. చాలా పెరుగుతుంది.

ఇక ఈ యాంగిలునీ, రేంజినీ మనం ప్రాక్టికలుగా చూసి నిర్ధారించుకోవచ్చు. అంతవరకు ఈ చర్యని ఆపేద్దాం. మిస్టర్ కృష్ణన్, ఇప్పుడొకసారి మనం

అక్కడికి వెళ్దాం. నేననుకుంటున్నది ఎంతవరకు నిజమవుతుందో చూద్దాం. ఇస్కందర్ ఎక్కడున్నాడు? అతన్ని కూడా తీసికెళ్తే మంచిది—"

చెప్పి అక్కడ్నుంచి లేచాడు లాల్.

5

బాలిస్టిక్స్ ఎక్స్పర్టు ఇస్కందర్ ఆ కేబిన్లో చుట్టూ చూసి, భుజాలెగరేశాడు.

"ఇక్కడ నేనేం చేయాలి, మిస్టర్ లాల్?" అన్నాడతను తికమకగా చూస్తూ.

లాల్ డెస్కు వెనక్కి అతన్ని తీసుకెళ్ళాడు. కృష్ణన్, జాన్లు కూడా వెళ్ళారు.

లాల్ అక్కడ ప్లయివుడ్ మీద చూపించాడు. "ఈ రంధ్రాలు దేనివో మీకు తెలుసు, ఇస్కందర్. వీటి సాయంతో మనమిప్పుడు రేంజిని తెలుసుకోబోతున్నాం. తద్వారా యాంగిలుని. యూ సీ, ఇస్కందర్, రైఫిల్ ఏ యాంగిలులో వుంటుందో ఈ రంధ్రాలూ అదే యాంగిలులో ఏర్పడతాయి. వీటిలోకి జాగ్రత్తగా మనం సూదులు—లేక పుల్లలు—అగ్గి పుల్లలు దూర్చామనుకోండి, ప్రతి పుల్లా ఒక కోణం చేస్తూ వలయాకారంగా నిలబడతాయి. అప్పుడు వాటన్నిటి చివరల్ని వెనక్కి పొడిస్తే అవన్నీ ఒక కేంద్రంవద్ద కలుసుకుంటాయి. ఆ కేంద్రం దేని దవుతుంది?"

"గన్ పాయింట్!"

"క్వయిట్ రైట్! ఈ రేఖలన్నీ కలుసుకునే బిందువు వద్ద గన్ వుంటుందన్నమాట!"

కృష్ణన్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

జాన్ నవ్వాడు అతన్ని చూసి.

"నా పార్టనర్ బ్రెయిన్" అన్నాడతను.

"మీ బ్రెయిన్ ఇలా వుండటానికి మీరేం తింటారూ?" ఓర్వలేక అరిచాడు కృష్ణన్.

"నేనేమీ తినను, అదే నన్ను తింటుంది" చెప్పి నవ్వాడు లాల్.

అతను జేబులో అగ్గిపుల్లల్ని చెక్కి అందిస్తోంటే, ఇస్కిందర్ వాటిని రంధ్రాల్లోకి దూర్చసాగాడు. కాస్సేపటికి అవన్నీ బోర్డుమీద వలయాకారంలో నిలిచాయి.

అవన్నీ పైకి బెండ్ అయివున్నాయి.

లాల్ అందించిన కాంపాస్‌తో ఇస్కిందర్ వాటి కోణాల్ని కొలిచి నోట్ చేసుకున్నాడు.

అవన్నీ అటు ఇటుగా నూటాముప్పై డిగ్రీలున్నాయి.

"డాక్టర్ అన్నదానికి రెట్టింపు" చెప్పాడు లాల్.

ఇస్కిందర్ ఆ వృత్తంలో కావల్సిన అంశాలు తీసుకుని పేపర్ వర్క్ చేశాడు కాస్సేపు.

అప్పుడు ఉద్రేకంగా లేచి చెప్పాడు.

"ఎనిమిది అడుగులు, మిష్టర్ లాల్!"

కృష్ణన్ విస్తుపోయి చూశాడు.

జాన్ వెంటనే మెజరింగ్ టేప్ తీసి లాల్ కదించాడు. లాల్ దాని మొదలు పట్టుకుని బోర్డుకి పెట్టాడు. జాన్ వెనక్కి జరుగుతూ ఎనిమిది అడుగుల దూరాన్ని తలుపవతల మొదటి మెట్టుమీద మార్క్ చేశాడు.

"గాడ్!" అన్నాడు కృష్ణన్.

"ఆ పాయింట్ దగ్గర ఎత్తు చెప్పండి, ఇస్కిందర్!" లాల్ అన్నాడు.

ఇస్కిందర్ టేపు తీసుకుని బోర్డుమీద రంధ్రాలనుంచి

కోలమట్టంవరకు దూరం కొలిచాడు. ఆ తర్వాత మళ్ళీ కాస్సేపు జామెట్రీ వర్క్.

చివరికి తేల్చాడు. "అయిదున్నర అడుగులు, మిస్టర్ లాల్!"

"ఓహ్, ఆ వ్యక్తి అరడుగులుంటాడన్నమాట!"

"భుజంమీద మోపి షూట్ చేసివుంటే!"

"ఓ.కే. జరిగింది హత్య అని తేలింది. ఇక హంతకుడ్ని తేల్చాలి!"

"అవును, లాల్" చెప్పాడు జాన్. "ఇలాగే తేలుతుంది. లేకపోతే జవాబు దొరకని ప్రశ్నలు. ఆ రైఫిలు కండిషన్, అందులో ఉపయోగించిన అమ్యూనిషన్ ఆధారంగా నా అనుమానం నిజమే అయింది—ఇది ఆత్మహత్య కాదని!"

"అవును.... రైఫిలు కండిషన్, అమ్యూనిషన్...." అంటూ ఇస్కిందర్ వైపు తిరిగాడు లాల్. "ఈ రెంటినీ మీరు గమనించారనుకుంటాను?"

తలూపాడు ఇస్కిందర్. "గమనించాను. రైఫిలు చాలాకాలంగా ఉపయోగంలో లేదు. ఇటీవలే తీసి శుభ్రం చేయబడింది .... ముందు కిరోసిన్‌తో కడిగి, తర్వాత వైట్ వేజిలిన్‌తో క్లీన్ చేసినట్టు అన్పిస్తోంది... అసలు ఈ రకం గన్స్‌ని క్లీన్ చేసే అవసరముండదు, మిస్టర్ లాల్. 22 రకం గన్స్‌ని క్లీన్ చేయకున్నప్పటికంటే, చేసినప్పుడే దీనికెక్కువ హాని — బ్యారెల్లో వుండే అతి సున్నితమైన గ్రూవ్స్ అరిగి బుల్లెట్ వేగాన్ని హరిస్తాయి. తద్వారా ఇంపాక్ట్‌ని.

"ఈ రైఫిల్స్‌లో ఇప్పటి మోడరన్ అమ్యూనిషన్ నే ఉపయోగిస్తాం గనుక, ఈ బుల్లెట్స్ ఫైర్ అయినప్పుడు

వెలువడే గన్ పౌడర్, బ్యారల్ లోపల గ్రూవ్స్‌మీద అల్కలైన్ కోటింగ్‌ని ఏర్పరచి రక్షక కవచంగా వుంటుంది. కాబట్టి దీన్ని క్లీన్ చేయకపోవటమే మంచిది.

"కానీ మిస్టర్ లాల్, ఇప్పుడీ హత్యకు ఉపయోగించిన గన్‌లో మాత్రం వాడింది దానికి తగ్గ బుల్లెట్ కాదు. నాటు బుల్లెట్. అందుకే బ్యారల్లో గ్రూవ్స్ తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి. ఈ బోర్డు మీద రంధ్రాలు నాటు తూటాలే. మోడరన్ అమ్యూనిషన్ అయితే రవ్వలు విరజిమ్మదు."

"అయితే రైఫిలులో ఇంతకుముందెన్నడూ నాటు బుల్లెట్స్ వాడలేదన్నమాట?" అడిగాడు లాల్.

"లేదు. నాటు బుల్లెట్స్ ఉపయోగిస్తే గన్ మొదటి రౌండ్‌కే దెబ్బతినిపోయేది. గన్ మళ్ళీ పని చేయదు. మొదటిసారిగా ఈ కేసులోనే ఉపయోగించడం జరిగింది. గన్ పనికి రాకుండా పోయింది."

"కాబట్టి ఈ నాటు బుల్లెట్ గన్ సొంతదారుడిది కాదన్నమాట!"

"కచ్చితంగా కాదు. అతని దగ్గర బుల్లెట్స్ అంటూ వుంటే అవి మోడరన్ అమ్యూనిషన్-నాన్ కరోసివ్‌వే అయివుంటాయి. నాటు బుల్లెట్స్ కావు."

"వెల్, అతని దగ్గర అవీ లేవనుకుంటాను ..." అంటూ కృష్ణన్‌ని చూశాడు లాల్.

"లేవు. అత నెప్పుడూ రైఫిలుని ఉపయోగించినట్టు లేదు. తండ్రిది. అలంకార ప్రాయంగా తెచ్చి ఇక్కడ పెట్టాడు. ఇక్కడగానీ, అతనింట్లోగానీ యెక్కడా అమ్యూనిషన్ మాకు కన్పించలేదు."

"అయితే బుల్లెట్‌ని హంతకుడే తెచ్చుకునివుంటాడు.

రైఫిలు క్లీన్ చేశాడు. అదెప్పుడు చేశాడు?"

"హంతకుడు ఇక్కడికి వచ్చిపోతున్నవాడై వుండాలి. రైఫిలుని యెప్పుడో రహస్యంగా పట్టుకుపోయి సిద్ధం చేసుకుని వచ్చి వుంటాడు."

"అది హతుడికి తెలియదా — గోడకు కన్పించక పోతే?"

కృష్ణన్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"ఆ రైఫిలును ఎవరు, యెప్పుడు, ఎక్కడ క్లీన్ చేశారో తెలుసుకోవడం ప్రధానం. దానికి వైట్ వేజిలిన్ ఉపయోగించారన్నారు కాబట్టి అనుమానితు లందరి యిళ్ళల్లో దాని కోసం సెర్చి చేస్తాను. హతుని యింట్లో వెతకగా గన్ పర్మిట్ దొరికింది మిస్టర్ లాల్. ఇదే గన్ 1968లో తీసుకున్నది. మళ్ళీ మూడేళ్ళకు రిన్యూ చేయించలేదు. అమ్యూనిషన్ రికార్డులో 50 తూటాలకి పర్మిషన్ వుంది, ప్రతి మూడు నెలలకి. అందులో ఆఖరి ఎంట్రీ 69లో వుంది. ఆ తర్వాత లేవు. మొత్తం మూడు ఎంట్రీల్లో నూటాయాభై తూటాలు వున్నాయి. వాటన్నిటి ఖర్చు తేదీలతో సహా నోట్ చేసి వుంది. అప్పటికి నిల్వ యేమీ లేదు!

"పర్మిట్ లాప్స్ అయింది. కానీ గన్ దగ్గర ఉంచు కోవచ్చు! అసలు పర్మిట్ లేకుండా హంతకుడు ఫైరార్మ్ డీలర్స్ నుంచి అమ్యూనిషన్‌ని పొందలేడు కాబట్టి, దొంగ వర్తకుల్ని ఆశ్రయించివుంటాడని నా అనుమానం లాల్. ఆ తూటా మొరాదాబాద్ ప్రొడక్టు అని ఇన్స్పెంక్టర్ అంటున్నాడు. మన కిక్కడ లోకల్ గన్ రన్నర్స్ ఎక్కువయ్యారీ మధ్య. ఇక వీళ్ళ మీదికి దండయాత్ర చేయాలనుకుంటాను."

"చేయండి!" అన్నాడు లాల్.

"ఇంక యిక్కడ పనేమీ లేదుగా?"

"లేదు" అన్నాడు లాల్ బయటికి కదులుతూ.

6

"కానీ మిస్టర్ లాల్, హంతకుడు ఎంతో తెలిసినవాడయితే తప్ప అలా హతుడి గదిలోకి వెళ్ళగలిగి, అతని రైఫిల్ తీసుకుని, అతన్నే షూట్ చేయలేడు! అవునంటారా?" అన్నాడు జాన్ ఆఫీసుకి తిరిగొచ్చాక.

"అవును మిస్టర్ జాన్" అన్నాడు లాల్ సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ. "హంతకుడు హతుడికి బాగా తెలిసినవాడు. అయితే ఇంకొకటి కూడా యదార్థం: ఆ రైఫిల్ అక్కడ్నించి అసలెప్పుడూ అదృశ్యం కాలేదు. నోట్ ది పాయింట్. హత్య జరిగే వరకూ హతుడి కనుసన్నలలోనే వుంది. హంతకుడు బహుశ అంతకు ముందు రాత్రే అక్కడకు రహస్యంగా ప్రవేశించి-మారు తాళాలతో—రైఫిల్‌ని సిద్ధంచేసి పెట్టుకొని వెళ్ళి వుంటాడు!"

"అంతే నన్పిస్తోంది మిస్టర్ లాల్!"

"అప్పుడు—నిన్న రాత్రి మళ్ళీ వచ్చి హతుడితో ఆ మాటా యీ మాటా మాట్లాడుతూ, ఓసారి రైఫిల్‌ని చూస్తానని అందుకొని వుంటాడు. ఆ వెంటనే తూటా నింపి అతని మీదికి కాల్చి వుంటాడు!"

"అంతే! అది హతుడు-చలపతి వూహించనిది!"

"అప్పుడు పలాయనం చిత్తగించాడు ఆధారాలు సృష్టించి!"

"హంతకుడికి హతుడితో శత్రుత్వం లేదని దీనివలన తెలుస్తోంది. వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఏ పేచీ వచ్చి వుండదు లాల్. హంతకుడు తన స్వార్థం, లాభం కోసమే చంపి

వుంటాడు. లేకపోతే హంతుడికి తెలియకుండా లోలోన పెరుగుతున్న కసితో చేసి వుంటాడు. హంతకుడ్ని తన శత్రువుగా ఎప్పుడూ అనుమానించి వుండడు హతుడు. అందుకే అప్పుడు హంతకుడి చర్యల్ని శంకించ లేదు. లేకపోతే ఆ రైఫిల్ ని అందుకోనిచ్చేవాడు కాదు. అసలు లోపలికి రానిచ్చేవాడు కాదు. అక్కడ ఘర్షణపడినట్లు ఏ సూచనలూ లేవు. హంతకుడు చివరిదాకా నమ్మించి దెబ్బతీశాడు లాల్. గొంతు కోశాడు తడి గుడ్డతో."

"మోటివ్ తెలుసుకోవల్సి వుంది!"

"మన కింకా అనుమానితులు కూడా ఎక్కువ మంది లేరు. ఉన్న ముగ్గురు పార్టనర్స్, గుమాస్తా వీళ్ళు నల్గురే ప్రస్తుతానికి. హతుడి పరిచయస్థులు ఇంకెందరున్నారో తెలుసుకోవాలి. వాళ్ళని పరిశీలించాలి. హత్యకు మోటివ్ లవ్ ఎఫైర్ కాదనిపిస్తోంది లాల్.

"ఎందుకలా అనిపిస్తోంది జాన్?"

"నా ఉద్దేశ్యం అసలు ఎఫైర్ లేదని కాదు—దాని కారణంగానే హత్య జరగలేదని. హంతకుడు దాన్ని కారణంగా చూపిస్తున్నాడు—ఆ ఉత్తరాన్ని సృష్టించి. అతని మోటివ్ వేరు. ఆ మోటివ్ ని చలపతి భార్య కలాపాల ఆధారంగా కప్పిపుచ్చుకొంటున్నాడు. చలపతి భార్య ద్రోహానికి అవమానంతో ప్రాణాలు తీసుకుంటున్నట్టు చక్కని ఆత్మహత్యను సృష్టించాడు."

"నా కాశ్చర్యంగా వుంది జాన్! చలపతి వయసు యాభై లేమా? భార్య కెంత వుండొచ్చు? నలభై పైనే! అవునా? ఈ వయసులో ఆమెకు ఎఫైర్ ఏమిటి? గాడ్, మనుషులు యిలా యెందుకు అయిపోతున్నారు?"

ఫోన్ మోగింది—

క్రిష్ణన్ పలికాడు అవతలి నుంచి లాల్ అందుకో గానే!

"ఫలించలేదు మిస్టర్ లాల్ సెర్చి. చిన్న ఆధారం కూడా లేదు. కావల్సిన వస్తువుల గూర్చి, నో వేజిలిన్, నో కిరోసిన్, మరకలంటిన గుడ్డలూ, వాసన తెలిపే కడ్డీలూ... నో నథింగ్. రైఫిల్ తుడిచిన సరంజామా ఏదీ లేదు ఈ నలుగురి యిళ్ళలోనూ!"

"తూటా!"

"లేదు! అదెందు కుంటుంది?"

"ఉంటుంది కాదు, ఉంటాయి. ఒకటి కాదు, చాలా. హంతకుడు ఆ ఒక్క తూటాతోనే వచ్చి కాల్చిపోయా డనుకుంటున్నారా మీరు? గురి తప్పవచ్చు! ఇంకేదో జరగవచ్చు! కాబట్టి కూడా ఇంకొన్నిటితో వస్తాడు!"

"ఓహ్! కానీ పనయ్యాక ఎందుకుంచుకుంటాడింకా?"

"మీకు సజెషన్ ఇచ్చానంతే క్రిష్ణన్!"

"ఓ!కే! థాంక్యూ! దృష్టిలో పెట్టుకుంటాను. గన్ రన్నర్స్ని తీవ్రంగా గాలిస్తోంది మా క్రైమ్ బ్రాంచి. ఇంతవరకు ఇద్దరే దొరికారు బారకాస్‌లో, కారవాన్‌లో ఇంకొకడు తప్పించుకొన్నాడు. వాడింట్లో ఏమీ లేదు. బారకాస్‌లో ఇద్దరు తామిప్పుడీ లైనులో లేమని వాదిస్తున్నారు. సోదా చేస్తే ఏమీ లేదు. ఇంకొకడి గురించి టిప్ అందింది అంబర్ పేటలో. ఏదైనా తెలిస్తే మీకు వెంటనే ఫోన్ చేస్తాను."

"ఎలిబీలు ఏమయ్యాయి క్రిష్ణన్?"

"ఈ నలుగురివీ పర్ఫెక్ట్ ఎలిబీస్!"

"పరస్పరం సహకరించుకున్నారా?"

"లేదు. వాళ్ళ యిళ్ళ దగ్గరే ఇరుగు పొరుగు యిస్తు

న్నారు!"

"ఎనీ డౌట్స్!"

"చెప్పానుగా, ఫర్ ఫెక్టు ఎలిబీస్. చెక్ చేశాం. వాళ్ళంతా హత్య జరిగిన సమయంలో యిళ్ళవద్దనే వున్నారు!"

"మరి చలపతి భార్య?"

"ఆమె ఇప్పుడు రావచ్చు! ఉదయమే ఆమె వూరికి ఫోన్ చేశాడు కామరాజు!"

"ఆమె—ఆమె ఎఫైర్ గురించి యేమయినా యిన్ఫర్మేషన్ కృష్ణన్?"

"అదే చెప్పబోతున్నాను. చలపతి తన భార్య చెడ్డగా ప్రవర్తిస్తున్నట్టు చెప్పాడట జానకిరాంతో. జానకిరాం నాతో అన్నాడు."

"ఆమె వయసు అడిగారా?"

"నలభై రెండు!"

"సంతానం?"

"టూ ఈస్టు టూ రేషియో!"

"వెల్, చలపతి ఆమె ప్రవర్తనని అలా ఎలా నిర్ణయించాడట?"

"ప్రత్యక్షంగా చూశాడట!"

"ఎవరితో?"

"కామరాజుతో!"

"డియర్ మీ! కామరాజుతో!" అరిచాడు లాల్ జాన్ ఉలిక్కిపడి చూశాడు!

"అవును బ్రదర్! భానుమతి కామరాజు యింటికి కెళుతున్నట్టు చూశాడట చలపతి. జానకిరాం అన్నాడు. ఉదయం కామరాజు ముందు, అందరి ముందూ చెప్పలేక

పోయాడట! చలపతికి వీళ్ళ సంగతి అరెన్నెల్లుగా తెలుసునట. కానీ ఏమీ చేయలేకపోయాడట! వాళ్ళని అదుపు చేసే మార్గం కన్పించలేదట!"

"ఎందుకట?"

"తన విషయంలో జోక్యం చేసుకుంటే కామరాజుతో వెళ్ళిపోతానందిట భార్య. అతనికి పరువు ప్రతిష్ఠల భయం. సెన్సిటివ్ చాప్. కక్కీన పేనులా భరించాడట. చివరికి చూడలేక యిలా చేసుకున్నాడట!"

"పిల్లలున్నారు — ఆమె యింత యిదిగా యెందుకు ప్రవర్తిస్తోంది? కామరాజు వయసు కూడా పెద్దదే! ఈ వయసులో ఏం చూసి వాళ్ళు మోహంలో పడ్డారట?"

"మోహం పడవారేళ్ళవాడి నుంచి పళ్ళూడిన వాడి వరకూ యెవరికయినా, యెప్పుడయినా, యెలాగయినా, యే సందర్భంలోనయినా యేర్పడవచ్చు బ్రదర్!"

"భానుమతి కామరాజు యింటి కెళుతుందన్నారు, అత నింట్లో యెవరూ వుండరా?"

"వంటరి!"

"ఎందుకని?"

"భార్య పోయాక పిల్లలు అతనితో పోట్లాడి వెళ్ళి పోయారట!"

"దేనికి?"

"భార్యని అత నే చంపాడట — అని వాళ్ళ అనుమానం! రుజువు లేదు. నిజమెంతో తెలియదు!"

"ఓహ్! మనస్సాక్షి ఒక్కటే ఆధారమయితే నిరూపణ కష్టమే! వాళ్ళ మనసుకు బాగా తెలిసే వుండాలి. లేకపోతే అలా వెళ్ళిపోరు. యెన్నాళ్ళయింది యిది జరిగి?"

"పదేళ్ళయింది. కానీ అతన్ని చూస్తే భార్యా వాంఛ వదిలా లేదు!"

"చావు తప్పి కన్ను లొట్టపోయి బయట పడ్డాక— కృష్ణన్ — వెధవలు సాధువు లవుతారు. కామరాజు అప్పుడు శిక్షను తప్పించుకొని వుండొచ్చు — ఒక వేళ ఆ నేరం చేస్తే! కానీ ఈసారి మాత్రం అలా జరగదు."

"అంటే! ఏమిటి మీ రనేది?"

"ఆ సూసైడ్ నోట్‌ని మీ రేం చేశారు?"

"నా దగ్గరే వుంది. రిపోర్టు కోసం నాగపూర్ పంపాలి. టైం పడుతుంది!"

"పట్టనివ్వండి. ప్రతీదీ దానికి తగ్గ టైము తీసుకుం టుంది. నేను రెండు అవకాశాలు చూస్తున్నాను కృష్ణన్. మొత్తం అందర్నీ రెండు రకాల మోటివ్స్‌తో అనుమా నిస్తున్నాను. వీళ్ళందరి — ఈ నలుగురి దస్తూరీని కూడా పాత కాగితాల మీద సంపాదించి ఎక్స్‌పర్ట్స్‌కి పంపండి. ఆ ఉత్తరం ఫోర్జరీ అని తేల్చడం ఒక్కటే కాదు ఎక్స్‌పర్ట్స్ పని, ఆ ఫోర్జరీ యెవరి చేతితో జరిగిందనేది కూడా సర్టిఫై చేయాలి. దీనికి వీళ్ళ దస్తూరీలోని కొన్ని బేసిక్ క్యారెక్టరిస్టిక్స్ తోడ్పడతాయి ఎక్స్‌పర్ట్స్‌కి. ఏమంటారు?"

"అవును, ఇది వెంటనే చేస్తాను!"

"ఓ.కె. చెయ్యండి!" లాల్ ఫోన్ పెట్టేసి లేచి "కమాన్ జాన్, లెట్స్ గో!"

"ఎక్కడికి?"

"బ్యాక్ టు ది మర్డర్ ప్లేస్!"

"ఎందుకు? అక్కడి కెందుకు?"

"నా కిప్పుడే ఒకటి తట్టింది" అని బయటికి నడిచాడు లాల్.

7

కారు పోతూంటే జాన్ అడిగాడు అయోమయంగా, "నువ్వు—నువ్వింందాక రెండు అవకాశాలు చూస్తున్నా నన్నావు ఏమిటవి?"

"ఏమిటవి?" డ్రైవ్ చేస్తూన్న లాల్ తల తిప్పి చూసి నవ్వాడు. "ఓ.కే. ఇప్పుడున్న అనుమానితుల్ని రెండు వర్గాలుగా విభజిద్దాం—ఏం? జానకిరాం, జంగా రెడ్డి, జగపతిరావు ఒక వర్గం. కామరాజు, భానుమతి ఒక వర్గం.

"ఈ రెండు వర్గాల్లో ఏ ఒక వర్గమో హత్యకు పాల్పడిందనుకుంటే వీళ్ళ మోటివ్స్ యిలా వుంటాయి: బిజినెస్ ప్రయోజనాల కోసం మొదటి వర్గం, ప్రేమ కలాపాల కోసం రెండో వర్గం. అవునా?"

"వెల్, నువ్వింందాక ఆఫీసులో హత్యకు మోటివ్ లవ్ ఎఫైర్ కాదన్నావు. అది తెరగా ఉపయోగపడింది అన్నావు. అంటే నీ అనుమానం బలంగా మొదటి వర్గం మీద వుంది—అవునా?

"కానీ జాన్, మొదటి వర్గానికి వాళ్ళ మోటివ్ తో ఎంత అవకాశముందో, రెండో వర్గానికి వాళ్ళ మోటివ్ తో అంతే అవకాశముంది. అందుకే రెండు అవకాశాలు చూస్తున్నానన్నాను.

రెండో వర్గం ఈ హత్యకు పాల్పడితే వాళ్ళ బండారాన్ని బయటపెట్టే ఆ ఉత్తరాన్ని ఎందుకు సృష్టిస్తారని నువ్వడగవచ్చు. అక్కడే వుంది కీలకం తా! యూ సీ పార్ట్నర్! చిన్న తప్పును బయలు

చేసుకోవడం ద్వారా పెద్ద శిక్షను తప్పించుకోవచ్చు! నేరం చేసినవాడు తనమీదే ఆధారాలు సృష్టించుకుంటాడని సాధారణంగా ఎవరూ వూహించరు!"

"ఓ,హ్! అర్థమయింది! ఆ కోణం నుంచి చూస్తే అవకాశ ముంది" అన్నాడు జాన్ ఉద్రేకంగా.

కారు వేగం మరింత పెరిగి ఉరుకుతోంది.

"మనం ఎన్ని కోణాలు చూడగలిగితే అన్ని అవకాశాలుంటాయి" అన్నాడు లాల్. "సమస్య నిఖార్సయిన అవకాశాన్ని ఎన్నుకోవడం దగ్గరే వస్తుంది. దాన్ని ఆధారాలతో పోల్చి చూసుకోవాలి."

"నువ్వింందాక ఏదో తట్టిందన్నావు—"

"దాని కోసమే వెళుతున్నాం మనం."

"ఏమిటది?"

"వెల్, నేరస్తుడు హత్యా స్థలంలో తన ఆనవాలు లేకుండా జాగ్రత్తపడవచ్చు. కానీ దాని వెలుపలి పరిసరాల విషయంలో వేరుగా వుంటాడు. అంత పట్టించుకోడు!"

"అంటే?"

"హత్యా స్థలానికి హంతకుడు ఒక బయటి వస్తువుని తెచ్చాడు. అది వచ్చిన చోటుని మన మింకా చూడనే లేదు" అంటూ మరింత వేగం పెంచాడు అతను.

జాన్ తల గోక్కుంటూండగా కారు వెళ్ళి టింబర్ డిపో ముందు ఆగింది.

గేటు మూసి వుంది. చీకటి బాగా పడింది. లోపల ఒక షెడ్డు కింద లైటు వెలుగుతోంది. అక్కడ రెండు ఆకారాలు కూర్చుని వున్నాయి. బయట కారుని చూసి గబగబా లేచి వచ్చాయి. గేటు తెరచుకుంది—

"మళ్ళీ మీరా!" అన్నాడు కామరాజు.

లాల్ కారుని లోపలికి పోనిచ్చి ఆపాడు.

లోపలంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

ఇద్దరూ కారు దిగి వాళ్ళిద్దర్నీ చూశారు.

"మీరేం చేస్తూన్నారిక్కడ?" అడిగాడు లాల్ కామరాజుని.

అతను తన పక్కనున్నతన్ని చూపించాడు: "రాజయ్య యిప్పుడే వచ్చాడు నన్ను రిలీవ్ చేయడానికి. రాత్రి యిక్కడే పడుకుంటాడు."

లాల్ రాజయ్యని చూశాడు. "మొన్న రాత్రి నువ్విక్కడే పడుకున్నావా?"

తలూపాడు రాజయ్య.

"ఎక్కడ?"

రాజయ్య తామిందాక కూర్చున్న షెడ్డుకేసి చూపించాడు. అది తూర్పువైపు వుంది. సుమారు నలభై అడుగుల పొడ వుంది. దాని కింద రకరకాల సైజుల్లో చెక్కలూ, తయారయిన వస్తు సామగ్రీ, కొన్ని వర్క్ బెంచీలూ వున్నాయి.

దాని కెదురుగా, యివతల పడమర వయిపున మరో షెడ్డు వుంది. అది కూడా అదే సైజులో వుంది. దీని కింద సా మెషీన్, దుంగలూ వగయిరా వున్నాయి.

ఈ రెండు షెడ్లకి మధ్యగా దక్షిణాన కేబిన్ వుంది. ఉత్తరాన గేటు.

"నువ్విక్కడ ఏ ఉద్దేశ్యంతో పడుకుంటావు?" అడిగాడు తిరిగి అతన్ని చూస్తూ.

"దొంగతనాలూ అవీ జరక్కుండా!" అన్నాడు రాజయ్య.

"ఎప్పుడయినా జరిగిందా?"

"ఇంతవరకు లేదు."

"జరిగితే నీకు తెలుస్తుందా?"

"తెలుస్తుంది!"

"మొన్న రాత్రి జరిగింది—నీకు తెలుసా?"

"మొన్న రాత్రి జరిగిందా!"

"జరిగింది. ఆఫీసు రూంలోకి ఒక ఆగంతకుడు వెళ్ళాడు."

"ఎలా? ఎలా వెళతాడు?"

"నీ దొర తాళాలతో—లేక మారుతాళాలతో!"

"లేదు—ఏం చేశాడు వెళ్ళి?"

"నీ దొర తుపాకీ తుడిచిపెట్టాడు. ఆ తర్వాత వెళ్ళి పోయాడు. నువ్విక్కడ వుండి ఏమీ లాభం లేదు."

రాజయ్య ఉద్రేకంగా చూశాడు.

రామరాజు కలవరంగా చూడసాగాడు.

"మీరు—మీ రిది ఆత్మహత్య కాదంటున్నారా?"

"ముమ్మాటికీ కాదంటాను!"

"అయితే యిలా రండి మీతో మాట!"

అతను డిటెక్టివ్‌లను తీసుకుని దూరంగా నడిచాడు: "నాకీ అనుమానం ఉదయం నుంచీ వుంది. చెప్పే అవకాశం దొరకలేదు. చలపతిరావు పార్ట్‌నర్స్ ముగ్గురూ నీచులు!"

"అలాగా!"

"అవును! వాళ్ళే చేసివుంటారీ పని! వాళ్ళు దొంగ వ్యాపారానికి ముఠా కడుతున్నారు! కలప దొంగ రవాణా చేస్తారట! చలపతిరావు ససేమిరా వాళ్ళతో

చేరనన్నాడు—ఆయన సహకారం లేకపోతే యిక్కడ పనులు సాగవు—ఆయనకి వాళ్ళతో ఎప్పుడో బెడిసింది! అవకాశం దొరికి వాళ్ళ దుర్మార్గానికి పాల్పడ్డారు!"

డిటెక్టివ్‌లు యిద్దరూ మౌనముండిపోయారు!

"మరి మీరు? మీరు వాళ్ళతో చేరలేదా?"

"ఆ పని చేసే కంటే యెందులోనయినా దూకి చస్తాను!"

"మీ యజమానికే ద్రోహం చేస్తూంటే అలా అనిపించడం లేదా?"

కామురాజు ఉలిక్కిపడి సూటిగా చూశాడు: "నేను—నే నెవరికి ద్రోహం చేస్తున్నాను?"

"మీ యజమాని చలపతిరావుకి. ఆయన భార్యతో మీ వ్యవహారం అంత బాగా లేదు."

"ఎవరన్నారు?"

"ఇలాంటివి దాగవు. దాగుతా యనుకుంటారు దుర భ్యాసం చేసే వాళ్ళు. కానీ దాగవు."

కామురాజు తల తిప్పుకుని యెటో చూడసాగాడు.

"దేవుడిలీలలు చిత్రమయినవి. దేనినీ దాగనివ్వడు" లాల్ అన్నాడు మళ్ళీ.

"కానీ ఆయన్ని చంపే అవసరం నా కేమిటి?"

"ఆయన పార్ట్‌నర్స్ కెంతో మీకూ అంతే వుంది!"

"అయితే తేల్చండి ఎవరు చేశారో!"

"తేల్చడానికే ఈ శ్రమ అంతా!" అని జాన్ వైపు తిరిగాడు లాల్. "కమాన్ జాన్, లెట్స్ గో అండ్ ఫైండ్ సంథింగ్ మోర్ ఇంక్రిమినేటింగ్!"

డిటెక్టివ్‌లు పోతూంటే కామురాజు, రాజయ్యా వాళ్ళ ననుసరించారు. డిటెక్టివ్‌లు పడమర షెడ్డు కింద

సా మెషీన్ దగ్గర కెళ్ళారు. అక్కడ లైట్లు వేశాడు రాజయ్య.

లైటు వెలుగులో అక్కడంతా స్పష్టంగా కనిపించింది. కానీ లాల్ దృష్టికి ఆశాజనకంగా లేదు. సా మెషీన్ దగ్గర కొన్ని దుంగలూ, కోసిన బెండులూ, జల్లపరుపు చెక్కలూ పేర్చి వున్నాయి. లాల్ వాటిలోకి నిశితంగా చూస్తూ పెదవులు చప్పరించాడు: "నో, యిక్కడ కాదు."

"ఏమిటి కాదు?"

"హత్యా స్థలంలో ఆ కొయ్య రీపర్ వచ్చింది ఇక్కడ్నుంచి కాదు!" అంటూ బయటికి కదిలాడు లాల్. కదులుతూ అన్నాడు మళ్ళీ, "ఆ షెడ్డులోంచి తెచ్చివుంటాడు హంతకుడు. అవును అక్కడ చాలా కనిపిస్తున్నాయి."

తూర్పు షెడ్డు కిందికి వెళ్ళి కలయ జూశాడు లాల్.

అక్కడ అన్ని సైజుల్లో చెక్కలు వున్నాయి. కార్పెన్‌టర్స్ పనిచేసే చోటు. ఆ చెక్కలన్నీ సైజుల వారిగా రాక్స్‌లో పేర్చి వున్నాయి. కొన్ని చాలా పెద్దవి కింద వున్నాయి. కింద వరండాలో మూడు వర్క్ బెంచీ లున్నాయి. వాటి మధ్యా, కిందా పొట్టూ, పనికిరాని ముక్కలూ కుప్పగా పడి వున్నాయి. రాక్స్ వారగా పనిముట్లు పడేసి వున్నాయి.

ఇవన్నీ చూస్తూ లాల్ అడిగాడు కామరాజుని: "ఉదయం కేబిన్‌లో మీరా రీపర్ చూశారు. ఆ సైజు గలవి యిక్కడెక్కడున్నాయి?"

కామరాజు వెంటనే చూపించాడు మధ్య రాక్‌ని. దాని మధ్య అరలో ఆ సైజువి పేర్చి వున్నాయి. వాటిని కదల్చకుండా చూడసాగాడు లాల్. "వెల్

ఇక్కడ్నించి తీశాడన్నమాట. తీసుకుని ఇలాగే వెనుక బెంచీల మధ్య నించి వెళ్ళిపోయాడా లేక వరండా చివరి దాకా వెళ్ళి బయటపడ్డాడా?"

"పార్ట్‌నర్, యిక్కడేమిటో వున్నాయి!"

"ఏమిటవి?"

"పుల్లలు—అగ్గి పుల్లలు!"

"రైట్! చీకట్లో తన కావల్సింది దొరకదు, లైటు వేయకూడదు. పుల్లలు గీశాడు. ఓ.కే.' అవేదయినా మార్గాన్ని చూపిస్తున్నాయా?"

"ఒకటి, రెండు, మూడు.... అయిదు పుల్లలు పార్ట్‌నర్. ఈ రెండు బెంచీల మధ్య ఆగిపోయాయి. పార్ట్‌నర్ యిక్కడ రక్తం!"

"ఆ కుప్పలోనా? అక్కడెలా వచ్చింది?"

"ఈ ముక్కని చూడు! దీనికెంత పెద్ద మేకు!"

"ఓహ్, కాల్లో దిగివుంటుంది.... పీకిపారేశాడు."

"బాగయింది బాస్టర్డ్‌కి!"

లాల్ కామరాజుని చూశాడు. అతను గాభరాగా చూస్తున్నాడు. లాల్ అతని కాళ్ళని చూశాడు. అవి బాగానే వున్నాయి. లాల్ అతని కాళ్ళ ప్రక్కనే వున్న పనిముట్లుకేసి చూశాడు. అతని కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

ఒక్క విసురులో వెళ్ళి అక్కడ వంగి చూశాడు. వెంటనే కర్చీఫ్‌తో దాన్ని పట్టుకొని తీశాడు.

జాన్ ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు, "టార్చి! ఎవరిది?"

"నాకు తెలియదు — మాది కాదు!" అరిచాడు కామరాజు.

ఆ శ్రీ సెల్ టార్చిని తిప్పి తిప్పి చూశాడు లాల్

అద్దం పగిలింది. లోన బల్బ్ పగిలింది.

"లాల్, హంతకుడు మొదట అగ్గిపుల్లలు గీయలేదు!"

"అవును."

"ఆ టార్చితోనే వచ్చి, కావల్సిన రీపర్ తీసుకున్నాడు. అప్పుడు వెళ్ళబోతూ ఈ మేకుని తొక్కాడు. ఆ బాధకి టార్చిని వదిలేసి—విసిరేసి కాలు పట్టుకొని వుంటాడు. అది వచ్చి ఇక్కడ పడింది. అద్దంతోసహా బల్బ్ పగిలింది. అప్పుడు పుల్లలు గీసి టార్చికోసం చూశాడు. అదిక్కడ పనిముట్లలో కలిసిపోయింది. బల్బ్ పగలకపోతే దొరికిపోయేది!"

లాల్ తలూపి, వెనుక మూత విప్పి మూడు బ్యాటరీలు బయటికి తీశాడు. టార్చిమీద ఏ గుర్తులూ చెక్కిలేవు. లాల్ దృష్టి ఆ మూత లోపల పడింది. అందులో స్ప్రింగ్ కింద మడచి వున్న కాగితాన్ని సాలోచనగా తీశాడు....

"టార్చి చాలా పాతది, జాన్. స్ప్రింగ్ యాక్షను కోల్పోయింది. సైజు కూడా తగినంత లేదు. సపోర్టు కోసం ఈ కాగితం మడిచి పెట్టినట్లుంది...." అంటూ ఆ కాగితం విప్పి చూశాడు.

అది డాక్టర్ ప్రిస్క్రిప్షన్. ఏవో రెండు మందులు వ్రాసివున్నాయి. పైన పేషంట్ పేరుగానీ, డాక్టర్ పేరుగానీ లేవు. తేదీ మాత్రం పదిరోజుల క్రితానిది వుంది. అడుగున మెడికల్ స్టోరు రైటప్ వుంది. హరీ మెడికల్ హాల్, పంజాగుట్ట.

"వెల్, ఈ టార్చి యెవరిదో నిజంగా మీకు తెలియదా?" అడిగాడు లాల్ మళ్ళీ, వాళ్ళిద్దర్నీ సూటిగా చూస్తూ.

"తెలియదు, అలాటి టార్చి మాకు లేదు."

"ఓ.కే, ఇదెవరిదో మేం కనుక్కుంటాం. మీరిద్దరూ మాతో రండి."

"ఎక్కడికి?"

"హంతకుడు మాకు దొరికేవరకూ మీరు మా వెంట వుండాలి."

"ఎందుకు — హంతకుడితో నాకేం సంబంధం?"

"హత్య మీలో యెవరూ స్వయంగా చేసి వుండక పోవచ్చు — కానీ చేయించవచ్చు పరాయి వ్యక్తితో."

"అందుకని — ?"

"అందుకని మీరు మా వెంట వుండాలి, ఆ వ్యక్తిని ఎలర్టు చేయకుండా!" లాల్ చకచకా కారు కేసి నడిచాడు.

8

పంజాగుట్టలో 'హరీ మెడికల్ హాల్' ముందు కారు దిగారు డిటెక్టివ్‌లు. వాళ్ళిద్దర్నీ కార్లోనే వుండమని చెప్పి, షాపులోకి నడిచారు.

"ఇందులో మందులు కొంటే హరీ మంటారేమో!" అన్నాడు జాన్ బోర్డు చూసి.

లాల్ లోపలికి వెళ్ళి ఆ ప్రిస్క్రిప్షన్ ప్రొప్రయిటరుకి చూపించాడు. "ఇదెవరు రాశారో చెప్పగలరా?"

అతను ఎగాదిగా చూశాడు. "ఎందుకు? మీరెవరు?"

"ఈ డాక్టర్‌ని మేం కలవాలి. చెప్పలేని అవసరం వచ్చింది."

"ఈ మందులు రాసింది నన్‌పూరియా — డాక్టర్ నన్‌పూరియా."

"గుడ్, యెక్కడ వుంటాడు?"

"ఇక్కడే...." అంటూ పంజగుట్టలోనే ఇంటి గుర్తులు చెప్పాడతను.

"థాంక్స్, ఇవేం మాత్రలు?"

"విట్ న్యూరాన్ ఇంజక్షన్ లు....నార్జెసిక్ టాబ్లెట్లు."

"దేనికివి?"

"నరాల బాధకి .... మెడ నరాలు, ఛాతీ నరాలూ పట్టేసే రిలాక్సేషన్ కి...."

లాల్ మరోసారి 'థాంక్స్' చెప్పి జాన్ తో బైటి కొచ్చాడు.

కార్లో వాళ్ళిద్దరు ఆత్రుతగా చూశారు.

కారెక్కి లాల్ డాక్టర్ నన్ పోరియా అడ్రసుకి పోనిచ్చాడు. ఆ ఇంటిముందు కారాపి హారన్ కొట్టాడు. కానీ యెవరూ రాలేదు. కారు దిగి జాన్ తో ఇంటి తలుపుని చేరుకున్నాడు. తలుపు ప్రక్కన చిన్న బోర్డు మీద—డాక్టర్ నన్ పోరియా—అని వుంది.

లాల్ ముఖం చిట్లించాడు అది చూసి.

"ఇతనెవరో క్వాక్ లా వున్నాడు, జాన్."

"అంటే?"

"బోర్డు చూడు—డిగ్రీలేదు, కనీసం ఆర్.ఎమ్.పి. కూడా కాదు. ఏ డాక్టర్ దగ్గరో కాంపౌండరీ వెలగబెట్టి వచ్చి తెరిచి వుంటాడు దుకాణం!"

తలుపు కొట్టాడు లాల్.

అప్పుడు తలుపుతీసి ఒక బక్కపలచగా, యాభై ఏళ్ళున్న మనిషి చూశాడు. అతను వెంటనే ప్రక్కకు తొలగి. "రండి!" అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ లు వెళ్ళారు.

డాక్టర్ నన్‌పోరియా వాళ్ళని అనుమానంగా చూశాడు, తాగి ఎర్రబారిన కళ్ళతో.

"ఏమీ లేదు, మిష్టర్ నన్‌పోరియా, చిన్న సహాయం. చేస్తుంటాము. పదిరోజులక్రితం మీ దగ్గరికొక రోగి వచ్చాడు. మీరిచ్చిన ఈ ప్రిస్క్రిప్షన్ చూసి అతనెవరో చెప్పండి—" అన్నాడు లాల్.

డాక్టర్ నన్‌పోరియా ఆ చీటీ తీసుకుని చూశాడు. ఒక్క క్షణం అతను నిశ్చలంగా వున్నాడు. ఆ తర్వాత వెంటనే ముఖంలో రంగులు మారాయి.

డిటెక్టివ్‌లు కుతూహలంగా చూశారు.

అతను తల పైకెత్తి చూశాడు. పెదవులు వణికాయి.

"ఇతనెవరో గుర్తులేదు—" అన్నాడు చటుక్కున.

డిటెక్టివ్‌లు నిరాశగా చూశారు.

"గుర్తు చేసుకోండి, మిష్టర్ నన్‌పోరియా. మీకు మంచిది. మీకిప్పుడే గుర్తొచ్చి పోయినట్లుంది.... మళ్ళీ చేసుకోండి!"

"లేదు, ఇతనెవరో నాకు తెలియదు!"

"గుడ్, గుర్తున్నట్లు ఒప్పుకున్నారు. ఇక తెలియదని బుకాయించకండి! ఇతను హంతకుడు. డబ్బులిస్తే చంపి వస్తాడు. మీకెంతో ఆప్తుడైన క్లయంట్. మీరతన్ని కాపాడాలనుకుంటే ఈ హత్యలో మీరూ ఆక్సెసరీ అవుతారు."

"ఎవరి హత్య? ఎవరు మీరు?"

"ఒకరి హత్య. మేము పరిశోధకులం" జాన్ చెప్పాడు. అతను గాభరాగా చీటీని చింపేయబోతే జాన్ తీసుకున్నాడు.

"ఇతను క్వాక్ కాదు లాల్, క్రూక్‌లా వున్నాడు!"

"క్రూకెడ్ క్యాక్! కాల్ ది పోలీస్!"

"ఆగండి, చెప్తాను—"

"ఓ.కే! వెరీ వెల్, చెప్పండి...."

డాక్టర్ సన్‌పోరియా గుటకలు మింగుతూ చెప్పాడు "తోటదేలు తమ్మయ్య!"

"తోటదేలు తమ్మయ్యా? ఎవరతను?"

"వాడు రౌడీ! కిల్లర్!"

"ఎక్కడుంటాడు?"

"ఈ వీధిలోనే!"

"మొన్న రాత్రి వచ్చి కాలికి కట్టు కట్టించుకొని, ఇంజక్షను పుచ్చుకున్నాడు కదూ?"

"అవునవును—"

"పదండి, చూపించండి!"

"నేను రాను! నేను చూపిస్తే చంపుతాడు!"

"మీరు ఇల్లు చూపించి మా కార్లోనే వుండండి. అతను ఇంట్లో వుంటే మీరు కారు దిగి వెళ్ళిపోండి. లేక పోతే మాతోనే వుండాలి దొరికే వరకూ—కమాన్!"

9

తోటదేలు తమ్మయ్య ఇల్లు ఆ వీధిలోనే చివర్లో వుంది. డిటెక్టివ్‌లు కారు దిగి తలుపు కొట్టిన వెంటనే లోపల అలికిడి వినిపించింది....

కొన్ని క్షణాల్లో తలుపు తెరచుకోగానే గుప్పున వేసిన వాసనకి వెనక్కి తొలగి డిటెక్టివ్‌లు అతన్ని చూశారు.

అతను ముద్దగా పలికాడు. "ఎవరు మీరు...."

"తోటదేలు తమ్మయ్యా?" అడిగాడు లాల్.

"అవును...."

"నీ తోలు వూడొచ్చే రోజొచ్చింది!" అన్నాడు జాన్ రివాల్వర్ గురిపెట్టి.

అతను జాన్‌ని అమాంతంగా లేపేసి, లోపల గిరగిరా తిప్పసాగాడు.

"అ్రరె—లాల్ ! నన్ను కాపాడు!" జాన్ కంగారు పడి కేకేశాడు.

లాల్ ఆ ధృడకాయుడిమీదికి వెళ్ళే లోగానే, అతను జాన్‌ని అవతలి గదిలోకి అవలీలగా గిరవాటేశాడు. జాన్ అక్కడ దభీమని కిందపడగానే, కెవ్వున కేక వెలువడింది.

ఒక్క క్షణం స్తబ్ధంగా వుండిపోయి జాన్, వళ్ళు దులుపుకుంటూ లేచి, మంచంమీద వణికిపోతున్న ఆమెని చూశాడు.

"నువ్వు తీరిగ్గా లేచిరా!" అని ఏమీ జరగనట్టు బయటికొచ్చాడు.

అప్పటికి లాల్ తమ్మయ్యని కర్చీలో కదేసి రివాల్వర్ గురిపెట్టి నిల్చున్నాడు. జాన్ కట్టలు తెంచుకున్న కోపంతో వచ్చి అతని మూటిమీదా, దవడమీదా రెండు గుద్దులు గుద్దాడు. తమ్మయ్య మెలికలు తిరుగుతూ మూలిగాడు.

లాల్ అతని కుడి కాలుకి కట్టుని చూసి జుట్టుపట్టి తల పైకెత్తాడు. "నువ్వు—తెలివిలోకిరా! నువ్విప్పుడు అరెస్టు కాబోతున్నావు."

"ఎందుకు—నేనేం చేశాను?"

"చాలా చేశావు. నువ్వో కిరాయి కిల్లర్‌వి. నిన్న రాత్రి చలపతిరావుని హత్య చేశావు."

"నేను—నేనెవర్నీ హత్య చేయలేదు!"

"నీ కాలికి కట్టేమిటి?"

"ఇది—గుచ్చుకుంది—గాజు పెంకు!"

"మేకు గుచ్చుకుంది. టింబర్ డిపోలో రీపర్ కోసం వెళ్ళినప్పుడు చూసుకోకుండా తొక్కావు. అక్కడ నీ రక్తం మరకలున్నాయి. ఆ కన్ఫ్యూజన్‌లో నీ టార్చి పోగొట్టుకున్నావు. అది దొరికింది మాకు. దానిమీద నీ వేలిముద్రలుంటాయి. ఈ కట్టు నువ్వు నిన్న రాత్రే కట్టించుకున్నావని నీ డాక్టర్ చెప్పాడు."

లాల్ మాటలు విని తిమ్మయ్య బెదురు చూపులు చూశాడు.

"నువ్విక తప్పించుకోలేవు. ఒప్పుకోవడం మంచిది. నిన్నెవరు పంపారు చంపమని?"

"నాకు —— నాకు తెలియదు!" నెర్వస్‌గా అన్నాడతను. "అతనెవరో నాకు తెలియదు. మూడు రోజుల క్రితం వచ్చి కోరాడు. చాలా డబ్బు ఆశ పెట్టాడు, ఒప్పుకున్నాను. ఏదైనా జరిగితే నా బాధ్యత కాదని బాండ్ కూడా రాయించుకున్నాను...."

"గుడ్! అతనెలా వుంటాడు?"

"లావుగా, యెత్తుగా .... మళ్ళీ చూస్తే గుర్తుపడతాను."

"ప్రకాశరావు."

"ఓ.కే, అతనేం చేయమన్నాడో ఇక చెప్పు."

"అతను నాకు ఆరు వేలు ఇచ్చాడు. చలపతిరావనే టింబర్ డిపో అతన్ని చంపాలన్నాడు. ఫోటో కూడా ఇచ్చాడు. యెలా చంపాలో అయిడియా ఇచ్చాడు. అది ఆత్మహత్యలా వుండాలన్నాడు. అతని తుపాకీతోనే కాల్చాలన్నాడు. ఆ తుపాకీని చూడడానికి నాకు మారు

తాళాలిచ్చాడు. నేను మొన్న రాత్రి వెళ్ళి దాన్ని చూశాను. అలాటిదే—అలాటిదే నా దగ్గర ఒకటుంది. నా రైఫిలుని అక్కడ తగిలించి, అతని రైఫిలుని పట్టుకొచ్చేశాను...."

"అప్పుడు?"

"దాన్ని క్లీన్ చేసి సిద్ధం చేసుకున్నాను. ప్రకాశరావు నాకో చీటీ కూడా ఇచ్చాడు. దాన్ని ఆఫీసులో టేబులు మీద పెట్టమన్నాడు. నిన్న రాత్రే ఒంటిగంట ప్రాంతాల వెళ్ళి పని పూర్తిచేయమన్నాడు. ఆ సమయంలో చలపతి అక్కడ వుండేలా చూస్తానన్నాడు. నేను వెళ్ళాను. చలపతి అక్కడే వున్నాడు. ఇంకెవరూ లేరు. తలుపు తెరిచే వుంది. నేను బయట మెట్టుమీద నిల్చుని గురిపెట్టాను. అప్పుడు అతను నన్ను చూసి లేచి పరుగెత్తబోయాడు. కానీ నేను తప్పించుకోనివ్వలేదు—టేబులు అవతలకి వెళ్ళగానే షూట్ చేసేశాను—"

"అప్పుడు?"

"ఆ ఒక్క రౌండ్ సరిపోయింది. అతను పడిపోగానే అతని రైఫిలుని కిందపడేసి, గోడకున్న నా రైఫిలుని తీసుకుని, చీటీ టేబులుమీద పెట్టేసి, రీపర్ కోసం షెడ్డులోకి వెళ్లాను."

లాల్ అతన్ని జాలిగా చూశాడు: "నువ్వు ఆత్మహత్యని బాగానే సృష్టించావు. కానీ రీపర్ కోసం వెళ్ళి అగం చేసుకున్నావు."

తమ్మయ్య మాట్లాడలేదు. నిట్టూర్చి వూరుకున్నాడు.

"ఆ బాండ్ చూపించు—ఎక్కడుంది?"

"అవి—అవి—నా పెట్లో వుంది!"

"అవి అంటున్నావు—ఎందరివి వున్నాయి?"

"చాలా—చాలా మందివి వున్నాయి."

జాన్ తాళాలు తీసుకుని గదిలో కెళ్ళి పెట్టె తెరిచాడు. మంచం మీద ఆమె యిప్పుడు మంచి స్థితిలో ఉంది.

జాన్ పెట్టె అడుగు నుంచి కొన్ని కాగితాలు తీసి చూస్తూ, ప్రకాశరావు సంతకం వున్న దాన్ని పట్టుకొని పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"లాల్! మై గాడ్! ఈ రైటింగ్ చూడు!"

లాల్ అందుకొని ఆ అక్షరాల్ని చూసి కొయ్యబారి పోయాడు.

10

"నో డౌట్! ఏ మాత్రం సందేహం లేదు. ఇది చలపతిరావు దస్తూరీ! ఈ సూసైడ్ నోట్ మీద, ఈ బాండ్ మీద రైటింగ్ ఒక్కరిదే! సూసైడ్ నోట్ ఫోర్జరీ అనుకుంటే, ఈ బాండ్ని హంతకుడి సమక్షంలో సరిగ్గా చలపతిరావు దస్తూరీతో ఆశువుగా ఎలా వ్రాసిచ్చేస్తాడు—ఈ ప్రకాశరావు అనే ఆతను?"

లాల్ మాటలకి కృష్ణన్ తలూపాడు: "అవును. ఈ రెండు పత్రాలూ ఫోర్జరీ కావు! చలపతిరావు స్వంత దస్తూరీ! నిపుణులు స్పష్టపరిచారు. మరి ప్రకాశరావు!"

"ప్రకాశరావే చలపతిరావు!" అని లాల్ సిగరెట్ వెలిగించుకొని పైకప్పు కేసి చూశాడు. "మై గాడ్! మళ్ళీ మొదటికే వచ్చింది కృష్ణన్! దీన్ని హత్య అనలేము! చలపతిరావు తనని తానే చంపించుకున్నాడు!"

"ఎందు కలా చేశాడు లాల్?"

"ఆ సూసైడ్ నోట్ చెపుతుంది."

"కానీ, త నెందుక కాల్చుకోలేకపోయాడు?"

"గట్స్ లేక! చావడానికయినా ధైర్య ముండాలి. భార్య ప్రవర్తన తెలిసినప్పట్నుంచీ చచ్చిపోవాలన్న కోరిక వేధిస్తూ వుండి వుంటుంది. సెన్సిటివ్ చావ్. కానీ ధైర్యం లేదు. అందుకే యిలా డబ్బిచ్చి ఎక్స్క్యూషనర్ ని నియమించుకున్నాడు. రూపం మార్చుకొని వెళ్ళి వుంటాడు. హత్య చేసిన రాత్రి తోడేలు తమ్మయ్య పోల్చుకోలేకపోయాడు."

"ద్రోషి చలపతిరావే—దట్ పూర్, మైండ్ లెస్ ఫెలో!"

"మైండ్ లెస్ ఫెలో ముప్పు తిప్పలు పెట్టాడు!" అన్నాడు లాల్ అలసటగా లేస్తూ.

జాన్ కృష్ణన్ కి గుడ్ నైట్ చెప్పాడు.

—: అ యి పో యి ం ది: —